

Vlaams
Parlement

ingediend op **1183** (2016-2017) – Nr. 1
24 mei 2017 (2016-2017)

Verslag van de gedachtewisseling

namens de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
uitgebracht door Herman Wynants en Joris Poschet

over de uitvoering van het decreet
houdende de ondersteuning
van bovenlokale sportinfrastructuur
en topsportinfrastructuur

Samenstelling van de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media:

Voorzitter: Bart Caron.

Vaste leden:

Cathy Coudyser, Marius Meremans, Ann Soete, Wilfried Vandaele, Miranda Van Eetvelde, Herman Wynants;

Caroline Bastiaens, Karin Brouwers, Sabine de Bethune, Joris Poschet;

Lionel Bajart, Jean-Jacques De Gucht;

Yamila Idrissi, Katia Segers;

Bart Caron.

Plaatsvervangers:

Kathleen Krekels, Bart Nevens, Ludo Van Campenhout, Karl Vanlouwe, Manuela Van Werde, Peter Wouters;

Cindy Franssen, Tinne Rombouts, Koen Van den Heuvel, Johan Verstreken;

Rik Daems, Francesco Vanderjeugd;

Bert Moyaers, Tine Soens;

Imade Annouri.

INHOUD

I.	Toelichting	4
1.	Situering	4
2.	Bovenlokale infrastructuur	4
2.1.	Procedure	4
2.2.	Toetsing door Sport Vlaanderen	5
2.3.	Beoordeling	6
2.4.	Subsidiebedrag	7
3.	Topsportinfrastructuur	8
4.	Timing	9
II.	Bespreking	9
1.	Joris Poschet	9
2.	Herman Wynants	9
3.	Lionel Bajart	10
4.	Bart Caron	10
5.	Antwoorden van minister Philippe Muyters	10
6.	Aanvullende vragen en antwoorden	12
	Gebruikte afkortingen	14

Op donderdag 4 mei 2017 hield de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media een gedachtewisseling over de uitvoering van het decreet houdende de ondersteuning van bovenlokale sportinfrastructuur en topsportinfrastructuur.

I. Toelichting

Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, herinnert aan de afspraak om het ontwerp van BVR na de eerste principiële goedkeuring door de Vlaamse Regering met de commissie te bespreken.

1. Situering

Het Vlaams Regeerakkoord en de Beleidsnota Sport 2015-2019 stellen voorop dat iedereen levenslang in de eigen buurt moet kunnen sporten. Daarvoor is een kwaliteitsvolle, betaalbare en gezonde manier van sporten noodzakelijk. Een sportvriendelijke leefomgeving is een randvoorwaarde, net als kwalitatieve sportinfrastructuur. Daarom heeft minister Muyters een globaal sportinfrastructuurplan voor Vlaanderen opgesteld. Het opzet was een langetermijnkader om gericht te kunnen investeren in sportinfrastructuur. Dat Globaal Sportinfrastructuurplan lag aan de basis van het ontwerp van decreet (*Parl.St.* VI.Parl. 2016-17, nr. 1116/1). Heel belangrijk was ook de behoeftestudie van WES en KU Leuven in opdracht van de Vlaamse Regering.

Het ontwerp van decreet is eenparig goedgekeurd in de plenaire vergadering van 26 april 2017 en zal op 5 mei 2017 worden bekrachtigd door de Vlaamse Regering.

Het voorliggende BVR is al op 21 april 2017 principieel goedgekeurd en voor advies naar de SARC gestuurd. Minister Muyters verwacht dat advies binnenkort.

2. Bovenlokale infrastructuur

2.1. Procedure

Het nieuwe decreet gaat ervan uit dat iedereen die dat wenst, ten laatste op 31 maart van elk jaar een subsidieaanvraag kan indienen. Voor 2017 wordt de eerste indiening op 30 september afgesloten, aangezien 31 maart 2017 al in het verleden ligt. De informatieverspreiding gaat al eerder van start.

Sport Vlaanderen zal van een ingediend dossier nagaan of:

- de aanvraag ontvankelijk en tijdig is ingediend met alle benodigde informatie;
- de aanvraag inderdaad bovenlokale sportinfrastructuur betreft;
- het project aan de minimale eisen voldoet.

Op deze drie vragen kan Sport Vlaanderen ja of neen antwoorden. Alleen bij een ja op de drie vragen komt er een vervolg. Bij minstens één neen stopt het traject na dit onderzoek. Deze check houdt geen vergelijking of beoordeling in en kan vrij automatisch in zijn werk gaan.

Dossiers die aan de drie voorwaarden voldoen, gaan naar de beoordelingscommissie voor bovenlokale sportinfrastructuur, die de projecten inhoudelijk zal beoordelen op grond van vijf criteria:

- bereik;
- behoefte;
- samenwerking;
- integrale toegankelijkheid;
- innovatie.

De beoordelingscommissie formuleert een advies aan de minister over de rangschikking van de dossiers, hun selectie en het subsidiebedrag. Minister Muyters of zijn opvolgers moeten ten laatste op 30 september van het jaar van de indiening een beslissing nemen. In 2017 heeft de minister tot 20 december om zijn beslissing te nemen.

2.2. Toetsing door Sport Vlaanderen

Het bovenlokale karakter van een infrastructuur wordt getoetst aan vier criteria op basis van het type accommodatie – wat erop neerkomt dat elk golfterrein hetzelfde scoort, net als elk vijftigmeterzwembad enzovoort – en vier criteria die op individueel niveau worden ingevuld.

De minister noch Sport Vlaanderen hebben de criteria zelf uitgevonden. Ze komen voort uit de studie van WES en KU Leuven en vormen dus wetenschappelijk gezien de optimale keuze.

De vier typecriteria bepalen op het niveau van het type accommodatie:

- de uniciteit in Vlaanderen;
- het ruimtebeslag qua oppervlakte en qua landschapsimpact;
- de milieuhinder;
- de verplaatsingsbereidheid.

Er zijn 63 verschillende types sportinfrastructuur vastgesteld in Vlaanderen. Voor elk van die 63 types is dus bijvoorbeeld het ruimtebeslag bepaald. Vlaanderen wil niet zomaar stimuleren om zo groot mogelijk te bouwen, maar houdt er in de criteria wel rekening mee dat bijvoorbeeld een golfterrein relatief veel plaats nodig heeft. Daardoor zal er moeilijker een geschikte locatie voor te vinden zijn, waardoor een golfterrein een meer bovenlokaal karakter krijgt.

Bovenop de vier typecriteria komen er zoals gezegd vier individuele criteria, namelijk:

- de mate waarin sprake is van clustering van verschillende functies, bijvoorbeeld een zwembad met een sporthal en gymzaal of een voetbalveld met een tennishal en hockeyveld;
- het aantal geclusterde infrastructuren;
- de beschikbaarheid van een topsportfunctie, waardoor bijvoorbeeld een Limburgse topsporter niet langer voor al zijn activiteiten naar de thuisbasis van zijn sport in pakweg Antwerpen moet maar ook in de eigen provincie terecht kan;
- de overnachtingsmogelijkheden, wat sportklassen en stages faciliteert.

Een ministerieel besluit zal uitmaken welk gewicht elk van de acht criteria precies krijgt. Dat besluit is intussen af en eveneens gebaseerd op het onderzoek van WES en KU Leuven. Simulaties hebben uitgewezen dat bepaalde accommodaties altijd bovenlokaal zullen zijn. Een vijftigmeterzwembad is, gezien de zeldzaamheid van dergelijke infrastructuur, vanzelfsprekend bovenlokaal. Hetzelfde geldt voor een overdekte wielerpiste en voor een golfterrein, wat ook wordt bevestigd door de simulaties. Een sport- of gymhal is daarentegen niet bovenlokaal op zich op basis van enkel de typecriteria, maar kan op basis van de individuele criteria wel bovenlokaal worden bevonden.

Als toetsing is ook de huidige sportinfrastructuur aan deze simulatie onderworpen. Uit die oefening blijkt dat 14 percent van alle bestaande infrastructuur in de databank van Sport Vlaanderen bovenlokaal kan worden genoemd.

De acht criteria bieden elke regio, van landelijk tot stedelijk gebied, het potentieel om bovenlokale sportinfrastructuur te realiseren. Ook dat bevestigt de simulatie.

Naast de voorwaarde van een bovenlokaal karakter vermeldt het decreet negen minimale vereisten:

- de werken zijn nog niet gestart;
- de indiener is eigenaar van het domein of bezit daarvoor het zakelijke recht;
- openstaan voor een breed publiek, wat vooral een ruime toegankelijkheid impliceert, bijvoorbeeld voor G-sportlui;
- billijke toegangsprijzen, een sociale dimensie;
- stedenbouwkundige haalbaarheid, een redelijk uitzicht op een vergunning;
- tijdige oplevering, met een termijn van drie jaar vanaf de goedkeuring;
- financiële haalbaarheid en duurzaamheid;
- energetische duurzaamheid;
- minimale investeringswaarde.

De minimale investeringswijze moet voorkomen dat ook heel kleine projecten deze subsidies krijgen. Het minimum komt op 500.000 euro. Dat bedrag wordt samen met de specificatie van de energetische duurzaamheid in een ministerieel besluit ingeschreven. Door dit niet in het decreet of het BVR op te nemen, kunnen de bedragen flexibel worden bijgesteld op basis van de ervaringen. Duurzaamheidsnormen zijn bovendien erg volatiel van aard.

2.3. Beoordeling

Na een gunstige toetsing door Sport Vlaanderen van de ontvankelijkheid, het bovenlokale karakter en de conformiteit met de negen minimumvereisten, gaat het dossier naar de beoordelingscommissie. Daarvan bepaalt het decreet dat ze wordt samengesteld uit vijf tot negen leden. Minister Muyters duidt de betrokkenen aan bij MB. Het zal gaan om mensen met kennis van sportinfrastructuur of van de vijf decretale criteria waarover de commissie te oordelen heeft. Van die vijf criteria legt het MB nu ook het relatieve gewicht vast, namelijk:

- 25 percent behoefte;
- 25 percent bereik;
- 20 percent samenwerking;
- 15 percent integrale toegankelijkheid;
- 15 percent innovatie.

Ook die verhouding kan voorwerp zijn van wijziging bij MB op basis van de ervaringen in het eerste jaar.

Het criterium bereik houdt in dat de projecten zo veel mogelijk sporters moeten kunnen bereiken. Daarin krijgen op basis van de vermelde studies drie subcriteria een rol:

- de verplaatsingsbereidheid;
- de bevolkingsdichtheid;
- inhoudelijke interpretatie.

Die laatste moet ertoe leiden dat het model heel de tijd wordt verbeterd op basis van de kennis die wordt opgedaan. Verplaatsingsbereidheid zal bijvoorbeeld in de toekomst worden gemeten op basis van reistijden veeleer dan afstanden. Vandaag zijn die echter nog niet voorhanden en moet men voorlopig werken met de gegevens die wel beschikbaar zijn.

Behoefte wordt in kaart gebracht door de projectie naar 2020 en 2030 van de sportparticipatie voor elk type sportinfrastructuur. Cijfers die daarbij een rol spelen zijn het aantal sportbeoefenaars voor een specifieke sport en de demografische ontwikkelingen in die regio. Daarnaast wordt ook de over- of

ondervertegenwoordiging van een bepaald type infrastructuur per gemeente of regio in kaart gebracht, wat een rekenkundig model oplevert. Daaraan moet de beoordelingscommissie een kwalitatieve beoordeling toevoegen op basis van haar eigen kennis. Het kan immers zijn tijd duren voor er een model beschikbaar is dat alle aspecten goed in rekening brengt en bijvoorbeeld ook oog heeft voor de plotse toestroom naar een sport waarin ons land olympische medailles heeft geoogst.

“Welke infrastructuur zal hoog scoren?”, poneert de minister. Het gaat om sportinfrastructuur waaraan de toekomstige nood op basis van de participatiecijfers hoger zal liggen, maar die vandaag onvoldoende aanwezig is in een bepaalde regio. Laag zal sportinfrastructuur scoren waaraan minder nood is of die in de betreffende regio al genoeg voorhanden is.

De huidige kennis is dus vooral afkomstig van het wetenschappelijke onderzoek van WES en KU Leuven, herhaalt de minister. In de toekomst wordt die uitgebreid met deskundigheid die op praktijkervaring is gestoeld.

Op basis van de decretale criteria met hun respectievelijke gewicht, krijgt een dossier uiteindelijk een score op 100. Om in de rangorde terecht te komen, moet een project minstens 65 op 100 halen. Of het dan echt wordt gesubsidieerd, zal ook afhangen van het bedrag dat dat jaar beschikbaar is voor subsidies. Vanaf het moment dat alle subsidies zijn verdeeld over de hoogst gerangschikte projecten, komt de volgende op de rangschikking niet meer in aanmerking.

2.4. Subsidiebedrag

De subsidie bedraagt maximaal 30 percent van de totale investering, voor zover de subsidie daarmee niet de 1,25 miljoen euro overschrijdt. Dat is dus een maximum, want de score op 100 van het dossier wordt eveneens mee in rekening gebracht. Stel dat een dossier met een investeringsbedrag van 3 miljoen euro in aanmerking komt voor subsidie, dan kan het voor maximaal 900.000 euro worden gesubsidieerd, namelijk als het 100 percent zou hebben gehaald. Haalt dat dossier een – sterke – score van 80 percent, dan bedraagt de effectieve subsidie 720.000 euro.

Om de werking van het plafond te illustreren, geeft de minister ook een dossier van 10 miljoen euro als voorbeeld. 30 percent daarvan is 3 miljoen euro, wat dus boven het plafond blijft. In dat geval wordt het subsidiebedrag voor een score van 100 percent teruggebracht naar het maximum van 1,25 miljoen euro. Is de reële score 80 percent, dan ontvangt dit dossier uiteindelijk 1 miljoen euro.

Het minimuminvesteringsbedrag van 500.000 euro en de ondergrens van 65 op 100 als aanvaardbare score, maken dat elke subsidiëring minstens 97.500 euro zal bedragen.

Brussel heeft in het decreet een speciaal statuut. Brusselse dossiers blijven buiten de rangschikking tot de Brusselnorm is bereikt. De ontvankelijkheidscriteria en minimale vereisten blijven wel van toepassing, net als de voorwaarde om minstens 65 percent te scoren op de beoordelingscriteria. De kwaliteit van de dossiers moet dus ook in Brussel in orde zijn. De Brusselnorm garandeert echter per legislatuur 1,25 miljoen euro indienbare projecten. Als in een bepaalde legislatuur meer beschikbaar is voor alle projecten, zoals nu bijvoorbeeld het geval is met de extra injectie van 30 miljoen euro bij de start van de uitvoering van het nieuwe decreet, stijgt het absolute bedrag voor projecten in het kader van de Brusselnorm mee.

3. Topsportinfrastructuur

De procedure en beoordeling voor topsportinfrastructuur vertonen grote overeenkomsten met die voor bovenlokale infrastructuur, maar ook bepaalde verschillen. Minister Muyters zal vooral de verschillen belichten.

Wat de indiening betreft, is het voornaamste verschil de tijdsindeling: niet per jaar maar per olympiade. De indieningstermijn voor een olympiade verstrijkt op 31 maart van het eerste jaar ervan. Voor de nieuwe olympiade 2017-2020 wordt de deadline echter verlaet naar 30 september 2017, waardoor de selectiebeslissing pas voor 20 december 2017 moet zijn genomen en niet in 30 september van dat eerste olympiadejaar, zoals in de toekomst wel het geval zal zijn.

Sport Vlaanderen toetst ook hier de dossiers aan de ontvankelijkheidscriteria en in dit geval zeven minimale vereisten:

- de werken zijn niet gestart;
- eigenaarschap of beschikking over het zakelijke recht;
- stedenbouwkundige haalbaarheid;
- realiseerbaarheid in drie jaar;
- financiële haalbaar- en duurzaamheid;
- prioritair bestemd zijn voor topsportfederaties en worden ondersteund door het Vlaamse topsportbeleid;
- energetisch duurzaamheid.

De zesde van deze zeven voorwaarden is de enige die niet geldt voor bovenlokale sportinfrastructuur. Bepaalde sporten krijgen extra aandacht op basis van het Topsportactieplan, een beleid dat dus ook zijn weerslag krijgt in het infrastructuurbeleid.

Een ander verschil met het beleid voor bovenlokale sportinfrastructuur is de afwezigheid van een minimumbedrag voor investeringen. Mocht nieuwe technologie bepaalde prestaties gevoelig helpen bevorderen, bijvoorbeeld onderwatercamera's in een zwembad, dan komt ze in aanmerking voor topsportinfrastructuursubsidies.

Ook voor dit type infrastructuur komt er een beoordelingscommissie. De weging van de criteria verloopt wel anders dan die voor bovenlokale infrastructuur. In dit geval verloopt ze als volgt:

- 40 percent behoefte;
- 20 percent prioritaire beschikbaarheid voor topsporters;
- 20 percent uitbouw campusmodel;
- 20 percent perspectief voor kwaliteitsontwikkeling en innovatie.

De prioritaire beschikbaarheid houdt niet in dat de infrastructuur exclusief voorbehouden is voor topsporters, maar ze moet voor hen wel prioritair beschikbaar zijn. Het campusmodel maakt dat voor elke topsport één campus beschikbaar is waar ze prioritair wordt ontwikkeld.

Ook deze verdeling is gebaseerd op de studies en is in de toekomst bij MB aanpasbaar op basis van de ervaring.

Voor deze subsidies is een minimumscore van 75 percent vooropgesteld. Het subsidieplafond ligt hoger, namelijk op 3,5 miljoen euro, net als het subsidieaandeel, dat tot 50 percent van de totale investering mag bedragen. De score wordt niet meegenomen in de berekening. Wie 75 of 80 percent heeft gescoord, krijgt nog steeds 50 percent van de totale investering om noodzakelijke topsportinfrastructuur te realiseren.

4. Timing

Minister Muyters deelt mee dat de Vlaamse Regering het decreet op 5 mei 2017 bekrachtigt. Ze heeft het BVR principieel goedgekeurd. Heel binnenkort verwacht de minister het SARC-advies. Dat zal hij samen met de opmerkingen van de commissie in overweging nemen met het oog op de tekst die voor de tweede principiële goedkeuring naar de Vlaamse Regering gaat. Dan is het aan de Raad van State om advies uit te brengen, om uiteindelijk tot de definitieve goedkeuring te komen.

Met zijn MB betreffende de gewichten van de criteria, de drempels van het bovenlokale karakter en de duurzaamheid hoeft minister Muyters niet naar de SARC voor advies. Daarop komen wel adviezen van de IF en de Raad van State. De minister hoopt dat dit alles parallel verloopt met het BVR. Hij hoopt tegen midden juli 2017 over een definitieve beslissing te beschikken. Dan zijn de besluiten operationeel en kan de oproep meteen volgen. Indienen kan dan tot 30 september 2017, en de selectiebeslissing volgt dan in december 2017. Die termijnen zijn erg kort. Daarom gaat de voorcommunicatie al in mei 2017 van start, na de principiële goedkeuring, omdat op dat moment al het regeringsstandpunt en de opmerkingen van de SARC en van de commissie bekend zijn. Door die tijdige communicatie krijgen de potentiële gegadigden vanaf mei de kans om hun dossier voor te bereiden.

II. Bespreking

1. Joris Poschet

Joris Poschet constateert dat het uitvoeringsbesluit niet vermeldt hoe het criterium bovenlokaliteit precies zal worden gewogen. Welke criteria zullen in die beoordeling welke rol spelen? Is de minister zelf bevoegd om die beslissing te nemen?

Het besluit blijft nogal vaag over de precieze samenstelling van de beoordelingscommissie, die nochtans een cruciale rol krijgt in de uitvoering van het decreet. Zal de Vlaamse Regering de beoordelingscommissie samenstellen? In de kunsten- en erfgoedsector is dat alleszins de praktijk.

Van het criterium energieduurzaamheid heeft de minister verklaard dat de technologische evoluties op dat vlak een flexibele invulling noodzakelijk maken. Zal de minister bij het vastleggen van die norm advies vragen aan de ministers bevoegd voor omgeving en energie?

Artikel 13 van het BVR machtigt de minister om het aanvankelijke plafond van 1,25 miljoen euro te verhogen. Is die regeling ingegeven door de wens om indexering mogelijk te maken, of gaat ze verder? Kan er bijvoorbeeld ineens een verdubbeling worden ingevoerd?

2. Herman Wynants

Herman Wynants schaaft zich achter de vraag om de samenstelling van de beoordelingscommissies nader toe te lichten. Kan bijvoorbeeld één persoon tegelijk lid zijn van de twee beoordelingscommissies?

Kan iemand die zijn aanvraag voor bovenlokale sportinfrastructuur niet goedgekeurd ziet, het volgende jaar een verbeterde versie van datzelfde dossier indienen?

Toegangsprijzen moeten volgens het BVR marktconform zijn, en volgens de toelichting van vandaag billijk. Bestaat daartussen een verschil? Hier ligt een zeker risico dat deze prijzen zullen afhangen van wie de indiener is van het dossier: een gemeente of een hoger verband.

3. Lionel Bajart

Lionel Bajart beoordeelt de procedure die de minister volgt, zeker voor de topsportinfrastructuur, als erg positief. Hij prijst de minister voor de openheid om snel naar de commissie te komen met het ontwerp van BVR.

Volgens het voorontwerp van besluit zou de bereikbaarheid in 2017 nog worden gemeten op basis van afstandscirkels, die dan in 2018 plaats zouden ruimen voor de preciezere methode van de reistijdvlekken. Maar al in 2017 vindt de eenmalige extra injectie van 30 miljoen euro plaats om de inhaalbeweging op het vlak van de bovenlokale sportinfrastructuur te financieren. Wordt daardoor dan geen groot aantal projecten beoordeeld aan de hand van een suboptimale bereikbaarheidsberekening? Is dat geen groot risico bij een zo aanzienlijke investering?

4. Bart Caron

Bart Caron vindt het logisch dat topsportinfrastructuur op een hoger subsidieaandeel kan rekenen, gezien de specifieke noden die wellicht tot een hogere basisinvestering nopen. Zijn er inderdaad aanwijzingen in die richting? Hebben federaties de minister daarover gecontacteerd? Is voor die topsportinfrastructuur een vaste band met een federatie vereist? Moet bijvoorbeeld een stad die een indooratletiekpiste wil aanleggen, daarvoor een akkoord sluiten met de atletiekfederatie?

Is er geen risico dat door de bovengrens bepaalde projecten in stukken worden gehakt? Voor een bovenlokaal project van pakweg 10 miljoen euro is het subsidieerbare bedrag maar een beperkt deel van de totale kostprijs. Uiteraard is elke subsidie welkom, maar misschien lokt de administratie die deze meebrengt, bij sommigen de vraag uit of het wel de moeite is om ze aan te vragen. De verleiding kan echter ook bestaan om het project te splitsen en tweemaal langs de subsidiekassa te passeren. Is het dan niet zinvoller om bepaalde projecten boven het plafond te subsidiëren, op basis van nog duidelijker prioriteiten en strengere en selectievere criteria? Het zal toch ook niet de bedoeling zijn dat een tweetal kleine gemeenten door de lage drempel al samen een bovenlokaal karakter voor hun project kunnen erkend krijgen? Bovenlokale infrastructuur hoort niet gelijk te staan met veredelde lokale infrastructuur, vindt Bart Caron.

5. Antwoorden van minister Philippe Muyters

Aan Joris Poschet antwoordt minister *Philippe Muyters* dat het bovenlokale karakter wordt beoordeeld op basis van de acht criteria die hij heeft toegelicht, waarvan er vier het type sportinfrastructuur betreffen en vier het individuele dossier. Voor de 63 types sportinfrastructuur hebben de onderzoekers van WES en KU Leuven de vier typecriteria al in kaart gebracht. Op basis daarvan zijn bepaalde types sportinfrastructuur automatisch bovenlokaal, bijvoorbeeld een vijftigmeterzwembad of een golfterrein. Voor andere types wordt dit bepaald door de individuele criteria. Een daarvan is de clustering. Daarmee is ook de vraag van Bart Caron over de opsplitsbaarheid van een project beantwoord. Een project opsplitsen gaat ten koste van het criterium om te clusteren.

De dossieranalyse door Sport Vlaanderen komt neer op een ja-nee-vraag op basis van die criteria, niet op een graduele beoordeling. Een dossier is bovenlokaal of is het niet.

Dit model is momenteel het best beschikbare. Men zou kunnen beslissen om eraan te sleutelen, maar de uitkomst van de simulaties ziet er logisch uit.

De minister heeft nog geen namen van leden van de beoordelingscommissie. Hij is er nog naar op zoek. Van zodra ze bekend zijn, zal hij ze aan regering en parlement meedelen. De leden zullen moeten beschikken over de juiste kwaliteiten om correct te kunnen oordelen. Partijpolitieke spelletjes zullen daarin geen enkele rol spelen. Het komt erop aan om de beschikbare middelen goed in te zetten. Ook in het dossier van de zwembaden was er trouwens weinig tot geen kritiek op de beoordeling.

Voor de energetische norm kan minister Muyters zich baseren op overleg met het VEA en op het Vlaams Energiebesluit.

Wat de verhoogbaarheid van het plafond van 1,25 miljoen euro betreft, verduidelijkt de minister dat dit nooit op individuele basis zal gebeuren. Het plafond wordt per oproep vastgelegd. Bart Caron vraagt om duidelijke prioriteiten te leggen, maar daar zal het in de praktijk ook zeker op neerkomen. Met 5 miljoen euro per jaar en met dit plafond komen ongeveer vijf projecten per jaar in aanmerking. Alleen in het eerste jaar gaat het om meer geld, maar dan vindt ook voor het eerst een oproep plaats.

Wie zijn eerder afgewezen dossier in een verbeterde versie wil indienen, kan dit inderdaad ook doen. Door de toepassing van de Brusselnorm is het ook denkbaar dat in één jaar al 1,25 miljoen van de 5 miljoen euro voor Brusselse projecten wordt gereserveerd. Dat jaar hebben de andere projecten dan ook een lagere kans. Het is dan logisch dat ze, liefst nog sterker, kunnen terugkomen in het volgende jaar.

Als de ervaring leert dat het plafond bepaalde nuttige projecten tegenhoudt, kan het beleid daar het volgende jaar rekening mee houden en het plafond verhogen. Het plafond kan ook omlaag op basis van vergelijkbare inzichten.

Dat in het eerste jaar extra geld beschikbaar is, beschouwt minister Muyters als een zegen. In het recente verleden bleek er al een grote vraag bij heel veel gemeenten en federaties. Vandaar dat de minister een grote respons verwacht op de eerste oproep, ook al omdat de aanvragers beseffen dat er door de extra middelen meer kans bestaat dat elk dossier dat minstens 65 percent haalt, ook wordt uitgevoerd.

Dat iemand lid kan zijn van beide beoordelingscommissies, wil de minister niet uitsluiten. Als iemand voor een bepaald aspect aan beide commissies een grote bijdrage kan leveren, kunnen de commissies zelfs van elkaars expertise profiteren.

Wat de toegangsprijzen betreft, wil de minister vooral uitgaan van benchmarking. Die kan uitwijzen vanaf welke prijzen mensen afhaken en het gewenste bereik in het gedrang komt. Ook de leden van de beoordelingscommissie kunnen hierin hun kennis bijdragen. Het criterium integrale toegankelijkheid bepaalt dat de prijzen geen elitair karakter aan de infrastructuur mogen geven.

Lionel Bajart polste naar de niet zo optimale methode om bereikbaarheid te meten, maar zoals gezegd is de methode met de afstandscirkels de best

beschikbare van het moment. Methodes die de reistijden mee in overweging nemen, zijn nu nog niet beschikbaar.

Minister Muyters is drie jaar geleden aan het globaal sportinfrastructuurplan beginnen werken. Pas nu voelt hij aan dat het nodige beschikbaar is om dit mogelijk te maken, maar de modellen om behoefte, bereik en bovenlokaal karakter te bepalen, zullen continu moeten worden verbeterd. Met de huidige modellen voelt de minister zich echter comfortabel genoeg, zeker omdat er nog een beoordelingscommissie is die kan interpreteren en aanvullen. Een voorbeeld zou zijn dat de behoeftestudie niet op een reële behoefte wijst, terwijl die er door een plotse massale instroom van jongeren in een bepaalde sport intussen wel is.

Dat topsportinfrastructuur op een hoger subsidieaandeel mag rekenen, verantwoordt de minister onder andere door het veel lagere terugverdieneffect. Bovenlokale sportinfrastructuur kan heel wat eigen inkomsten genereren, maar van topsportinfrastructuur is dat niet de bedoeling. Er blijft hoe dan ook een hefboomeffect. Voor topsport heeft in de vorige regeerperiode 10 miljoen euro aan Vlaamse subsidies, infrastructuur ter waarde van 25 miljoen euro opgeleverd.

Ten aanzien van Bart Caron bevestigt de minister dat er voor topsportdossiers een band moet zijn met de federatie, aangezien die haar topsportprogramma moet hebben ingediend, inclusief prestatieprogramma en ontwikkelingsprogramma. Vandaar de voorwaarde om prioritair bestemd te zijn voor topsportfederaties ondersteund door het Vlaamse topsportbeleid. Daarzonder zal Vlaanderen niet in de topsportinfrastructuur investeren.

6. Aanvullende vragen en antwoorden

Renaat Landuyt blijft met vragen zitten over de beoordeling van het bovenlokale karakter. De beoordeling van de ontvankelijkheid gebeurt door Sport Vlaanderen, met een ja of een neen. Om te begrijpen wat bovenlokaal is, zou het niet noodzakelijk mogen zijn om de studie van WES en KU Leuven te hebben geraadpleegd. Dat moet op zich duidelijk genoeg zijn. Verplaatsingsbereidheid en overnachtingsmogelijkheden zijn echter rekbare begrippen, die niet met een eenvoudig ja of neen te beantwoorden vallen. Op dat vlak verwacht Renaat Landuyt mogelijke opmerkingen van de Raad van State, namelijk dat dergelijke vragen ruimte laten voor discussie. Bovenlokaal is bovendien een heel nieuw begrip, dat niet overeenstemt met bovengemeentelijk. Zal de Raad van State wel vinden dat de Vlaamse Regering voor dit decreet binnen haar uitvoerende mandaat blijft?

Peter Wouters komt terug op de voorwaarde dat de werken aan een project nog niet zijn gestart. Wat met de nieuwe trend van het pop-upparcours? Mocht zoiets al hebben plaatsgevonden, kan het project dan nog steeds van nul starten?

Minister *Philippe Muyters* antwoordt op de laatste vraag dat deze voorwaarde moet voorkomen dat er subsidie wordt aangevraagd voor infrastructuur waarvan de bouw intussen is begonnen.

Peter Wouters geeft een voorbeeld van een maïsveld dat nadat het is omgeploegd, al eenmalig wordt gebruikt voor sportactiviteiten, bijvoorbeeld motorcross. Daaruit kan het idee ontstaan om er een permanente infrastructuur te vestigen.

Minister *Philippe Muyters* verduidelijkt dat subsidie is bedoeld om infrastructuur mogelijk te maken die daarzonder niet zou worden gerealiseerd. Als de werken al zijn begonnen, zal het niet nodig zijn om ze te subsidiëren. Gaat het om een plan

dat is gerijpt en waarvoor de investeringen nog moeten gebeuren, dan kan het wel in aanmerking komen.

Wat de vraag van Renaat Landuyt betreft, is het de bedoeling dat iedereen zo veel mogelijk al voor de indiening weet of zijn dossier ontvankelijk kan zijn. Het model moet beschikbaar en raadpleegbaar zijn opdat mensen zelf kunnen nagaan of hun project in aanmerking zou komen. Het is zeker niet de bedoeling om mensen te stimuleren om hun energie te steken in dossiers die uiteindelijk niet tot subsidie te leiden. De bedoeling is wel om zo veel mogelijk mensen op zo goed mogelijke infrastructuur aan het sporten te krijgen. Verrassingen achteraf zijn te vermijden. Vandaar het belang van transparantie.

Het onderscheid tussen bovenlokaal en bovengemeentelijk verantwoordt de minister vanuit de overweging dat een grotere stad als Brugge niet hoeft samen te werken met andere gemeenten om in aanmerking te komen, als het bereik maar groot genoeg is. De criteria daarvan liggen duidelijk vast.

Het element 'bovenlokaal' staat in het decreet zelf en heeft de toetsing door de Raad van State met succes doorstaan.

Renaat Landuyt vraagt zich echter af of het uitvoeringsbesluit in zijn interpretatie daarvan binnen de marges van het decreet is gebleven.

Bart CARON,
voorzitter

Herman WYNANTS
Joris POSCHET,
verslaggevers

Gebruikte afkortingen

BVR	besluit van de Vlaamse Regering
IF	Inspectie van Financiën
KU Leuven	Katholieke Universiteit Leuven
MB	ministerieel besluit
SARC	Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
VEA	Vlaams Energieagentschap
WES	West-Vlaams Economisch Studiebureau